

Formanden:

Under denne sags behandling vil også den følgende sag, første behandling af lovforslag nr. L 1, forslag til finanslov for finansåret 1984, kunne omtales. Taletiden følger forretningsordenens regler, dvs. 20 minutter for ordførerne i første omgang, 10 minutter i anden omgang og for andre medlemmer 10 minutter i første omgang og 5 minutter i anden omgang.

Forhandling

Svend Auken (S):

Må jeg starte med at ønske statsministeren og hans parti til lykke med valget. Fra 9 mandater inden valget i 1977 til 42 mandater 7 år senere, det er vist næsten til Guinness' Rekordbog. Det siger måske også lidt om de sandflugtsbevægelser i vælgerbefolkningen, man har kunnet iagttage over de seneste valg, men alligevel til lykke med det – også selv om statsministeren og jeg jo udmærket godt ved, hvad vej pilen peger for det konservative folkeparti ved næste valgdag.

Også til lykke med, at de fleste af mandaterne er hentet fra det yderste højre, fremskridtspartiet, og fra centrum-demokraterne, der siden regeringsskiftet desværre har bevæget sig – efter vores opfattelse – til højre.

For socialdemokratiet betød valget en tilbagegang, der nok blev mindre, end mange havde spået, men som alligevel er en svækkelse af partiet. Vore muligheder for at dæmme op over for de borgerlige partier og øve indflydelse er ikke blevet bedre. Det er beklageligt, men vi er overbevist om, at tingene vil ændre sig ved næste valg.

Vi vil i det nye folketing klart trække alternativen op til den førte højrepolitik og samtidig søge den indflydelse, vi kan få. Selv om valget ikke førte til en samlet svækkelse af den borgerlige blok, kan det ikke tages til indtægt for en bekræftelse fra befolkningens side af en konservativ kurs. Ét borgerligt parti, de radikale, fik ligefrem styrket deres mandat ved at fremhæve, at partiet var garanteret mod en ensidig højrepolitik, og de fire regeringspartier, selv venstre, nedtonede deres tendenser til højreideologi – naturligvis fordi man på forhånd vidste, at de egentlige højresynspunkter er der ikke tilslutning til i den danske befolkning.

Derfor kan det virke overraskende, at finansministeren og hans parti, med det samme valget er overstået, kaster sig ind i nye ideologiske offensiver. Socialdemokratiet vil gerne føre politik på holdninger, men meget nødtigt på fordomme. Moderniseringsprogrammet trækkes frem og pudses af, så det igen begynder at ligne det privatiseringsprogram, mange har frygtet det hele tiden var.

Man har også kastet sig over medierne. Til trods for at ingen vel har større indflydelse på dagspressen end partiet venstre, og at ingen vel har større reklame i Radioavisen end venstres ministre, har partiet indgivet en formel klage over Danmarks Radios dækning af valgkampen. Venstre har beklaget sig over, at SiDs og en række andre fagforbunds pressemøde om de lavtlønnedes situation under den borgerlige regering blev omtalt i selve TV-Avisen og ikke i Valg Ekstra – og det til trods for at finansministeren efterfølgende fik 5 minutter i samme TV-Avis til at imødegå SiD. Mærkeligt nok klagede partiet ikke, da Dansk Arbejdsgiverforening offentliggjorde en tvivlsom beregning, der hævdede, at reallønnen efter skat ikke var faldet i 1983 – også i TV-Avisen. Stort og småt var venstre sure over i TVs valgdækning. Mest skændigt behandlet, forstår jeg, blev partiet i et indslag med fru Hanne Severinsen til et møde i en liberal præstegård i Skjern, hvor fjernsynet havde tilladt sig at spille titelmelodien fra »Matador« som underlægningsmusik. Fy! Enhver kan da sige sig selv, at det rigtige melodivalg havde været »Længe nok har jeg bondepike været«.

Man kan le ad disse liberale forsøg på censur, ligesom man kan finde hr. Erhard Jakobsens felttog mod præsten fra Lundehus sogn for komisk, men de er betænkelige varsler om et forsøg på ensretning af meningsdannelsen herhjemme, som der er grund til at være på vagt over for. Det er farligt.

Politisk her i folketinget har valget ikke ændret meget. Det er stadig de samme problemer, der trænger sig på, og der er stadig behov for, at regeringen forhandler med andre partier.

Man har brugt to måneder dels med at holde valget, som statsministeren ikke kunne få afviklet hurtigt nok, dels på regeringens ugelange tænkepause efter valget. Pausen skal være ministrerne vel undt, men de fleste mennesker har endnu ikke glemt statsmini-